

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 328/2020
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић - Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Полицијска управа Ужице - СПИ Ужице, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Ужицу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3621/18 од 14.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3621/18 од 14.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3621/18 од 14.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу, Судска јединица Бајина Башта П1 5/18 од 29.08.2018. године, ставом првим изреке, под а) усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, за период од марта 2015. године закључно са децембром 29.12.2017. године, исплати на име прековременог рада, појединачане месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом првим изреке, под б) обавезана је тужена да тужиоцу на име ноћног рада, за период од јануара 2015. године закључно са децембром 2017. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом првим изреке, под в) обавезана је тужена да тужиоцу на име сменског рада, за период од јануара 2015. године закључно са новембром 2017. године, исплати појединачане месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 77.256,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3621/18 од 14.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена

првостепена пресуда у ставу првом изреке под тачком а) у делу става првог под тачком б) којим је обавезана тужена да тужиоцу на основу неисплаћене накнаде за ноћни рад исплати за период од јануара 2015. године закључно са јануаром 2016. године, појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке под тачком б) и у ставу другом изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, под тачком а) тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име мање исплаћене накнаде по основу сменског рада за период од 29.12.2014. године до 29.12.2017. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, као што је ближе наведено овим ставом изреке.

Против наведене пресуде донете у другом степену, у правноснажном делу, тужилац је, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020), благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тужбеног захтева је исплата накнаде зараде тужиоцу за прековремени, ноћни рад и сменски рад. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате тражених накнада поднета је 29.12.2017. године, а назначена вредност предмета спора је 98.890,00 динара. Првостепена пресуда је донета 29.08.2017. године, а другостепена пресуда је донета 14.02.2019. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић